

Dosarul nr. 2ra-452/2021

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. Gh.Mîtu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.Iu.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

ÎN C H E I E R E

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Barvinenco Valeriu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Barvinenco
Valeriu împotriva lui Tarnaruțchi Victor cu privire la încasarea prejudiciului
material și moral,
împotriva deciziei din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 15 martie 2019 Barvinenco Valeriu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Tarnaruțchi Victor cu privire la încasarea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în anii 2017-2018 Barvinenco Valeriu
s-a înțeles cu Tarnaruțchi Victor să-i prelucreze terenul agricol cu suprafața de
0,65 ha, pe care îl deține în XXXXX, unde în prezența martorilor i-a transmis
2500 lei pentru lucru. Totodată i-a transmis semințele de porumb, pesticide și
gherbicide.

În anul 2017 când s-a deplasat ca să strângă roada, a găsit terenul agricol gol.
Nu a făcut gălăgie crezînd că poate anul a fost secetos, necătînd la faptul că vecinii
de pe terenurile lor au avut roadă.

A menționat că în anul 2017 nu a avut un careva venit ratat și în anul 2018
el din nou i-a achitat lui Tarnaruțchi Victor suma de 2500 lei pentru lucru și i-a
încredințat semințele de porumb, gherbicide și pesticide pentru prelucrarea
terenului de pămînt, însă din nou nu a strîns roada așteptată.

A solicitat reclamantul Barvinenco Valeriu încasarea din contul lui
Tarnaruțchi Victor a sumei de 5000 lei în scopul reparării prejudiciului material
și încasarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 5000 lei.

Prin hotărîrea din 24 februarie 2020 a Judecătoriei Soroca, sediul central
acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul
declarat de Barvinenco Valeriu și s-a menținut hotărîrea din 24 februarie 2020 a
Judecătoriei Soroca, sediul central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că s-a constatat netemeinicia pretențiilor înaintate de reclamantul/apelant Barvinenco Valeriu cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 5000 lei și moral de 5000 lei.

Probatoriul cauzei denotă, că între părți a avut loc o înțelegere, urmînd ca Tarnaruțchi Victor, cu tractorul, să efectueze lucrări de pregătire a terenului pentru semănare și să-l semene cu porumb, pentru care reclamantul i-a achitat bani și i-a transmis semințe de porumb și pesticide. Pîrîtul a recunoscut, că a efectuat în totalmente lucrările agricole, conform înțelegerii dintre ei. Pentru anul 2017 a primit 750 lei pentru efectuarea acestor lucrări. Pentru anul 2018, reclamantul i-a transmis un sac de porumb și 5 kg de pesticide, dat fiind, că în anul 2017 după semănare terenul nu a fost prelucrat și nu a fost arat din toamnă. Astfel, a fost nevoit de cîteva ori să-l stropească cu pesticide, înainte de prelucrare și semănarea. Pentru aceste lucrări Barvinenco Valeriu nu i-a plătit nimic, promițîndu-i că-l va lua la lucru peste hotarele țării, ceia ce nu a mai făcut.

Consideră, că reclamantul nu a avut roada asteptată, deoarece nu a prelucrat terenul după semănare, terenul nu a fost prășit de acesta nici odată. Între ei nu a fost înțelegerea, că va avea grijă de teren pînă la recoltare. Toate lucrările de pregătire a terenului pentru semănare și semănare cu porumb el le-a îndeplinit. Martorii, audiați în instanța de fond, la fel nu au confirmat pretențiile reclamantului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a menționat că nu s-au confirmat cerințele reclamantului privind cauzarea de către pîrît a prejudiciului material, fapt ce a determinat instanța să respingă aceste pretenții.

Instanța de apel analizînd motivele în susținerea poziției cu privire la prejudiciul moral, a considerat întemeiată soluția instanței de fond privind respingerea acestor pretenții din motivul netemeinicii lor.

Astfel, prejudiciul moral constituie o formă distinctă a prejudiciului civil, ce se compensează indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Prejudiciul moral se compensează numai atunci cînd a fost cauzat prin fapte ce lezează drepturile personale nepatrimoniale ale persoanei vătămate. Rezultă că există un raport direct între natura valorilor lezate și natura prejudiciului. Numai în cazurile expres prevăzute de lege se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale.

Prin urmare, în litigiul dat nu a fost stabilită vinovăția lui Tarnaruțchi Victor în cauzarea unor suferințe psihice sau fizice, prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale ale reclamantului, prin urmare acesta nu poate purta răspunderea pentru repararea prejudiciului moral cauzat lui Barvinenco Valeriu.

La 11 ianuarie 2021, Barvinenco Valeriu prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Mai mult ca atît, a invocat prevederile art. 1398 Cod civil, art.1423 alin.(1) Cod civil.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 octombrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 17 noiembrie 2020 (f.d.84). Conform avizului de recepție Barvinenco Valeriu a recepționat decizia instanței de apel la 20 noiembrie 2020 (f.d.85).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 11 ianuarie 2021 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 17 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de

procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Barvinenco Valeriu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Barvinenco Valeriu împotriva deciziei din 08 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru